

(3) W wypadku uiszczenia przez odbiorcę części należności za pobraną przez energję elektryczną uważa się, iż 10% wpłaconej sumy uiszczył odbiorca jako podatek. Stosuje się to również do ugód, zawartych przez dostawcę z odbiorcą sądownie lub pozasądnie.

Art. 6. Podatek wraz z dodatkiem komunalnym, nie wpłacony do kasy skarbowej w terminie, określonym na podstawie art. 4, będzie ściągany w drodze przymusowej przy pobraniu kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych stosownie do ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

Art. 7. Właściciele, względnie posiadacze, zakładów elektrycznych obowiązani są na żądanie władz skarbowych udzielać wszelkich informacji, potrzebnych do prawidłowego obliczania podatku. Dla sprawdzenia, czy sprzedawca energii elektrycznej spełnia należycie obowiązki, wynikające z art. 4, władzom skarbowym służy prawo przejrzenia u niego i sporządzenia wyciągów z wszelkich dokumentów, odnoszących się do obliczania podatku, względnie zbadania, czy pobrany przez sprzedawcę podatek został wpłacony do kasy skarbowej.

Art. 8. (1) Winny naruszenia przepisów art. 4 ust. 1 i art. 7 ulega grzywnie w wysokości od 5 do 250 zł.

(2) Sprzedawca energii elektrycznej, który świadomie w celu uchylecia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub osób trzecich nie pobiera podatku łącznie ze swoją należnością, lub pobiera go w niedostatecznej wysokości, albo który złoży nieprawdziwe wyjaśnienia, mogące się przyczynić do uszczuplenia podatku, ulega — niezależnie od obowiązku zapłaty należności podatkowej — karze pieniężnej w wysokości od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku.

(3) Właścicielami do orzekania grzywien i kar są urzędy skarbowe.

(4) Od orzeczeń karnych urzędów skarbowych służy odwołanie do izby skarbowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

(5) Odwołanie od orzeczeń karnych I instancji do sądu podlega przepisom kodeksu postępowania karnego (art. 618 i n.).

Art. 9. (1) Od państwowego podatku od energii elektrycznej zwolnieni są odbiorcy na terenie województw: wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, wileńskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz z województwa pomorskiego powiatów: morskiego, kartuskiego, kościerskiego, tczewskiego, gniewskiego, chojnickiego i miasta Gdyni na przeciąg lat 10 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

(2) Rada Ministrów może na wniosek Ministra Skarbu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych, okres ten przedłużyć.

Art. 10. Do państwowego podatku od energii elektrycznej nie pobiera się 10% dodatku, opłaconego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego, traci zaś moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Robót Publicznych: *Norwid Neugebauer*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

881.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 19 grudnia 1931 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

Art. 1. Art. 3 p. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) otrzymuje brzmienie następujące:

„państwowe koleje żelazne oraz koleje prywatne, będące w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, łącznie ze wszystkimi urządzeniami, służącymi do zaspakajania własnych potrzeb kolei”.

Art. 2. Do p. 3 art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym dodać na końcu: „oraz sprzedaży państwowych papierów wartościowych i pupilarnych papierów banków państwowych”.

Art. 3. Art. 3 p. 12 ustawy o państwowym podatku przemysłowym skreśla się.

Art. 4. Art. 3 p. 13 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„odnajmowanie pokoi umeblowanych i utrzymanie stołowni, lecz bez sprzedaży napojów wyskokowych, jeżeli ilość odnajmowanych pokoi nie przekracza dwóch, a ilość stołowników dziesięciu”.

Art. 5. Art. 3 p. 15 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„obroty z eksportu węgla i wszelkiego rodzaju półfabrykatów i gotowych wyrobów, dokonanego bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem wspólnych biur sprzedaży, oraz transakcje z firmami zagranicznymi, wynikające z obrotu uszlachetniającego czynnego, pod warunkiem udowodnienia tych obrotów prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi; niniejsze zwolnienie dotyczy jedynie podatku przemysłowego od obrotu. W wypadkach wątpliwych władze skarbowe ustalają, czy dany artykuł należy zaliczyć do surowców lub półfabrykatów, albo gotowych wyrobów na zasadzie uprzedniej opinii właściwych izb przemysłowo-handlowych”.

Art. 6. Dodaje się w art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym nowe dwa punkty treści następujące:

„16) transakcje kupna - sprzedaży wszelkiego rodzaju zbóż i innych ziemiopłodów, dokonywane na giełdach krajowych, a udowodnione prawidłowymi księgami handlowymi i kartami umów giełdowych, spisaniem przez przysięgłych maklerów giełdowych”.

17) przewóz podróźnych przez przedsiębiorstwa żegluga morskiej”.

Art. 7. Ustęp ostatni art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Komisja szacunkowa może wyjątkowo zwalniać od podatku ubogich płatników, których podatek nie przenosi kwoty rocznej 100 zł. Do ważności odnośnej decyzji konieczna jest zgoda przewodniczącego komisji”.

Art. 8. Art. 5 p. 5 ust. 2, 3 i 4 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymują brzmienie następujące:

„Za komisowe w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się działające we własnym imieniu i na rachunek osób trzecich przedsiębiorstwa sprzedaży, które prowadzą prawidłowe księgi handlowe i udowodnią stosunek komisowy oraz wysokość wynagrodzenia komisowego umową lub korespondencją, w przeciwnym razie winny być traktowane jako działające na rachunek własny.

W wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych wypadkach służy Ministrowi Skarbu prawo zwalniania komisantów od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, o ile stosunek komisowy i obrót wynika z prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitenta.

Stosunek komisowy nie zachodzi, jeżeli sprzedawca, działając na rachunek osób trzecich, otrzymuje dla siebie, niezależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego lub zamiast wynagrodzenia, różnicę lub większą część różnicy między ceną, istotnie osiągniętą przy sprzedaży, a ceną, ustaloną w umowie na rzecz komitenta.

Przedsiębiorstwa komisowe, działające na rachunek osób, nie opłacających podatku przemysłowego w myśl niniejszej ustawy, opłacają podatek od pełnego obrotu towarowego w zależności od charakteru sprzedaży.

Przepis ustępu poprzedniego nie ma zastosowania do komisowej sprzedaży zboża, dokonywanej na rachunek producentów rolnych.

Za pośrednictwo handlowe w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się działanie przedsiębiorstw i zajęć przemysłowych w imieniu i na rachunek osób trzecich.

Przedsiębiorstwa, względnie zajęcia przemysłowe pośrednictwa handlowego, posiadające towary osób trzecich w konsygnacji i działające w imieniu i na rachunek osób trzecich, nie opłacających podatku przemysłowego w myśl niniejszej ustawy od sprzedaży powyższych towarów, opłacają podatek od pełnego obrotu w zależności od charakteru sprzedaży.

Inkasowanie należności za towar przez przedsiębiorstwa, względnie zajęcia przemysłowe pośrednictwa handlowego, nie stanowi przeszkody do ustalania podatku od obrotu w myśl art. 5 p. 5 ustawy.

Określenie wysokości prowizji w formie skali ruchomej, prowadzenie handlu jednocześnie na rachunek własny i cudzy nie stanowią przeszkody do ustalania podatku od obrotu w myśl art. 5 p. 5 ustawy.

Przepisy ust. 4 i 7 niniejszego artykułu nie dotyczą przedsiębiorstw komisowych i zajęć pośrednictwa handlowego, o ile przedmiotem ich obrotu są surowce lub półfabrykaty niezbędne dla rozwoju rolnictwa lub przemysłu krajowego. Wykaz takich towarów ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych”.

Art. 9. Po p. 9 art. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym dodaje się nowy punkt 10 treści następującej:

„we wszystkich innych przedsiębiorstwach przemysłowych, nie wymienionych powyżej — sumę przychodu brutto”.

Art. 10. (1) Ust. 3 art. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące: „Nie dolicza się do obrotu przedsiębiorstw przemysłowych wszelkich podatków konsumcyjnych, pobieranych od towarów produkowanych przez te przedsiębiorstwa. Również nie dolicza się do obrotu podatku od widowisk i podatku hotelowego (ust. 4 lit. b art. 7 i art. 13 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.; Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747),

opłat od kart do gry (art. 10 ustawy z dnia 18 marca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 171) oraz wszelkich innych podatków, które mogą obciążyć obrót”.

(2) Ustęp ostatni art. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyłącza się z podstaw opodatkowania po udowodnieniu prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi koszty przewozu i ubezpieczenia towaru, wyłożone za nabywcę, zwroty towarów, bonifikacje i skonta oraz odsetki prolongacyjne przy transakcjach kredytowych”.

Art. 11. Art. 7 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:
„Stawka podatku od obrotu wynosi:

A) od 1 stycznia 1932 r.:

1) a) 0,5% od obrotów, wymienionych w p. 1 i 4 art. 5, a uzyskanych przez przedsiębiorstwa handlowe ze sprzedaży hurtowej oraz z dostaw dla instytucji państwowych i samorządowych, przez przedsiębiorstwa skupu zawodowego kategorii I, II i III świadectw przemysłowych (część II lit. A p. II załącznika do art. 23 ustawy), jak również przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw, pod warunkiem prowadzenia przez wymienione wyżej przedsiębiorstwa prawidłowych ksiąg handlowych;

1) b) 0,5% od obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, a uzyskanych przez przedsiębiorstwa skupu zawodowego kategorii IV świadectw przemysłowych (część II lit. A p. II załącznika do art. 23 ustawy);

2) 0,5% od obrotów, osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe wydawnictwa książek, drukowanych na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy;

3) 1% od obrotów, wymienionych w p. 1 i 7 art. 5, a dokonanych artykułami spożywczymi pierwszej potrzeby przy detalicznej i drobnej sprzedaży z przedsiębiorstwa handlowego, jak również z pracowni rzemieślniczej, której właściciel posiada kartę rzemieślniczą, względnie z zakładu handlowego, należącego do właściciela pracowni rzemieślniczej i obsługującego tę pracownię;

4) 1,5% od obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, a uzyskanych ze sprzedaży przez przedsiębiorstwa prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem sprzedaży hurtowej w rozumieniu niniejszego artykułu;

5) 4% od obrotów przedsiębiorstw komisowych i pośrednictwa handlowego oraz pośredników handlowych (kat. II b) zajęć przemysłowych, część III lit. D. zał. do art. 23);

6) 1% od obrotów, wymienionych w p. 2 art. 5, osiągniętych przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem zysków brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznymi tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowymi;

7) 1% od obrotów przedsiębiorstw budowlanych (art. 5 p. 7) oraz samoistnych przedsiębiorstw robót (art. 5 p. 4), uzyskanych przy budowie domów mieszkalnych, pod warunkiem prowadzenia przez

odnośne przedsiębiorstwa prawidłowych ksiąg handlowych;

8) 1% od obrotów, określonych w p. 7 art. 5, a osiągniętych przez młyny oraz olejarnie, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

9) 1% od obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, a osiągniętych przez przedsiębiorstwa przemysłowe ze sprzedaży wydobytych surowców, lub wyprodukowanych towarów krajowym przedsiębiorstwem przemysłowym (nie wyłączając przedsiębiorstw budowlanych), zarówno opłacającym podatek przemysłowy, jak i nie opłacającym tego podatku w myśl niniejszej ustawy, z wyjątkiem artykułów, przeznaczonych na inwestycje nabywające przedsiębiorstwa przemysłowego, tudzież remonty, które określi rozporządzenie Ministra Skarbu;

10) 1,5% od obrotów, wymienionych w p. 7 i 8 art. 5, a osiągniętych przez pracownie rzemieślnicze, których właściciele posiadają karty rzemieślnicze;

11) 1,5% od obrotów przedsiębiorstw ekspedycyjnych i przewozowych (art. 5 p. 5);

B) od 1 stycznia 1933 r.:

1) 0,75% od obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, a osiągniętych ze sprzedaży przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem sprzedaży hurtowej w rozumieniu niniejszego artykułu;

2) 1% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5 oraz w p. 4 art. 5, o ile chodzi o obroty, osiągnięte przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw;

3) 1% od obrotów, wymienionych w p. 7 i 8 art. 5, a osiągniętych przez pracownie rzemieślnicze, których właściciele posiadają karty rzemieślnicze;

C) od 1 stycznia 1934 r.:

1,75% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorii I do IV świadectw;

D) od 1 stycznia 1935 r.:

1,50% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorii I do IV świadectw;

E) od 1 stycznia 1936 r.:

1,25% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorii I do IV świadectw;

F) od 1 stycznia 1937 r.:

1% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorii I do IV świadectw;

G) 2% od pozostałych obrotów, podlegających opodatkowaniu.

H) Począwszy od 1 stycznia 1934 r. stopa podatków od obrotów, o których mowa w lit. A) p. 9) niniejszego artykułu, będzie wynosiła połowę każdorazowo obowiązującej stopy podatków od obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5 niniejszej ustawy.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może w drodze rozporządzeń przyspieszać terminy wprowadzenia w życie zniżonych stawek podatkowych, określonych w punktach: C), D), E) i F) oraz obniżać najwyżej do 1% stawkę, określoną w punkcie G).

Ulgowe stawki podatkowe będą stosowane wyłącznie do obrotów przedsiębiorstw handlowych, uzyskanych ze sprzedaży towarów bez przerobu. Nie uważa się jednak za przerób nabytego towaru czynności przygotowawczych, dokonywanych w przedsiębiorstwach handlowych przed uskutecznieniem sprzedaży, zgodnie z istniejącymi zwyczajami. Na wypadek wątpliwości, czy dana czynność odpowiada zwyczajom handlowym, zasięga władza podatkowa opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej. Obroty przedsiębiorstw handlowych, uzyskane ze sprzedaży towarów po ich przerobieniu w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych, opłacają stawkę 2% do dnia 31 grudnia 1933 r., a po tym okresie stawki, określone pod literami C), D), E) i F) niniejszego artykułu.

Do obrotów, osiągniętych ze sprzedaży, dokonanych bezpośrednio z samego zakładu przemysłowego, czy też z zakładów handlowych, należących do właściciela przedsiębiorstwa przemysłowego i obsługujących zakład przemysłowy, nie mogą być stosowane stawki podatkowe, przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych, o ile obroty te dotyczą towarów, wyprodukowanych przez to samo przedsiębiorstwo przemysłowe. Przepis niniejszy nie ma zastosowania w wypadkach, przewidzianych w p. A) 3) niniejszego artykułu.

Za sprzedaż hurtową, podlegającą ulgowej stawce podatkowej, uważa się zbył wszelkiego rodzaju towarów przez przedsiębiorstwo handlowe kupcom i przemysłowcom, kółkom rolniczym i producentom rolnym, oraz przedsiębiorstwom państwowym i komunalnym, tudzież instytucjom ubezpieczeń społecznych celem odprzedaży lub produkcji, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa komunikacyjne, także celem eksploatacji, w innych zaś wypadkach — w ładunkach lub ilościach wagonowych.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych ustali w rozporządzeniu wykaz artykułów spożywczych pierwszej potrzeby".

Art. 12. Art. 8 p. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„pracownie i zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo, furmaństwo, rybołówstwo, o ile są prowadzone przez właścicieli przy współdziałaniu najwyżej jednego członka rodziny; dla zaliczenia do

pracowni i zajęcia rzemieślnicze, względnie rękodzielnicze, nieodzowne jest posiadanie karty rzemieślniczej; przepis niniejszy nie ma zastosowania do mydlarstwa, rzeźnictwa oraz wyrębu mięsa”.

Art. 13. Art. 9 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek przemysłowy tylko w formie podatku od obrotu (art. 6 lit. b) opłacają samodzielne wolne zajęcia zawodowe lekarzy, dentystów, weterynarzy, felczerów, adwokatów, notariuszy, obrońców sądowych, architektów, inżynierów, innych techników i inne samodzielne wolne zajęcia zawodowe, które ustala w drodze rozporządzeń Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem”.

Art. 14. W ust. 2 art. 29 ustawy o państwowym podatku przemysłowym po słowach: „gmin miejskich i wiejskich” dodaje się słowa: „izbom przemysłowo-handlowym, rzemieślniczym lub rolniczym”.

Art. 15. Art. 51 ust. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Protokół udziela się w odpisie przedsiębiorcy, który ma prawo bądź niezwłocznie, bądź w ciągu najbliższych 14 dni złożyć do protokołu swoje wyjaśnienia”.

Art. 16. Art. 56 ust. 2 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Inni płatnicy winni wpłacić do kasy skarbowej zaliczkę na podatek w wysokości co najmniej 1/5 kwoty podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy, w następujących terminach: do 15 lipca za I kwartał, do 15 września — za II kwartał, do 15 listopada — za III kwartał oraz do 15 marca — za IV kwartał. Płatnicy ci jednak mogą wpłacać tę zaliczkę także w terminach miesięcznych w wysokości 1/15 części podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy”.

Art. 17. Art. 56 ustęp ostatni ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Nie wpłacone w terminach, wyżej wskazanych, kwoty zaliczek uważa się za zaległości podatkowe, podlegające przymusowemu ściąganiu”.

Art. 18. Art. 61 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy powoływaniu członków komisji szacunkowych i odwoławczych z grona płatników podatku od obrotu należy przestrzegać, aby w skład komisji wchodził przedstawiciel wielkiego, średniego i drobnego handlu i przemysłu oraz rzemiosła, tudzież samodzielnych wolnych zajęć zawodowych i spółdzielczości”.

Art. 19. W p. 2 art. 75 ustawy o państwowym podatku przemysłowym po słowach: „przedstawionych przez” dodaje się słowa: „izby przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze lub rolnicze”.

Art. 20. Dwa ostatnie ustępy art. 76 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymują brzmienie następujące:

„Minister Skarbu władny jest pobierać podatek od drobnych przedsiębiorstw na podstawie przeciętnych norm obrotu bez ustalania sum obrotu w każdym poszczególnym wypadku.

Sposób zryczałtowania podatku, przepisy wymiarowe, poborowe oraz terminy płatności ustala rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia od poszczególnych towarów scalonego podatku przemysłowego od wszelkiego rodzaju obrotów (art. 5). Podatek ten będzie pobierany jednorazowo za późniejsze fazy obrotów. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych, określi zgodnie ze stawkami, przewidzianymi w niniejszej ustawie, wysokość scalonego podatku przemysłowego, przepisy wymiarowe, poborowe, terminy płatności scalonego podatku, władze powołane do wymiaru i poboru podatku, osoby obowiązane do płacenia podatku, oraz odpowiedzialność za podatek; przy czym w razie poboru tego podatku na granicy lub przez władze celne stawki podatku scalonego muszą być przeliczone na jednostkę wagi lub od sztuki.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych ustali w rozporządzeniu:

1. bliższe określenie pojęcia prawidłowych ksiąg handlowych w rozumieniu niniejszej ustawy oraz zasady w przedmiocie ich prowadzenia, badania i oceny,

2. kategorie lub rodzaje mniejszych przedsiębiorstw i zasady uproszczonej księgowości, posiadającej moc dowodową, przewidzianą w niniejszym artykule, i której prowadzenie przez tych podatników będzie uzasadniało zwolnienie od podatku lub stosowanie stawek, przewidzianych dla prowadzących prawidłowo księgi handlowe”.

Art. 21. Art. 80 ustęp drugi ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Przed upływem terminu, wyznaczonego do wniesienia odwołania, względnie skargi do sądu, niezależnie od rozesłania nakazów płatniczych, władze podatkowe I instancji są obowiązane do udzielania zgłaszającym się płatnikom lub ich pełnomocnikom ustnych informacji, dotyczących podstaw wymiaru oraz kwot ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku”.

Art. 22. Art. 84 ust. 1 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Od przedsiębiorstw i zajęć, podlegających podatkowi przemysłowemu, a z jakichkolwiek bądź powodów wcale nie pociągniętych do opodatkowania w

terminach, oznaczonych w niniejszej ustawie, wymierza się podatek dodatkowy w ciągu pięciu lat.

W ciągu lat trzech może być dodatkowo wymierzony podatek, jeśli na skutek później ujawnionych konkretnych okoliczności pierwotny wymiar okaże się za niski”.

Art. 23. Ustęp ostatni art. 85 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Spóźnione odwołania komisja szacunkowa, względnie władza skarbową (art. 82) pozostawia bez rozpatrzenia, o ile nie uzna, że zaszła ważna a nieuchronna przyczyna opóźnienia”.

Art. 24. Ust. 1 art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie wypadkach Ministrowi Skarbu przysługuje prawo całkowitego lub częściowego zwalniania od podatku, odraczania i rozkładania na raty, jako też częściowego lub całkowitego umarzania zaległych kwot podatku oraz kar pieniężnych, tudzież odsetek za odroczenie i kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, jak również darowania skutków niedotrzymania wszelkich przewidzianych w niniejszej ustawie terminów. O ile chodzi o stosowanie powyższego przepisu do zarządzeń o charakterze ogólnym, zarządzenia te wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu”.

Art. 25. Ust. 3 art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a odnośnie produktów wiejskich w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w wypadkach stwierdzonej potrzeby gospodarczej służy prawo:

1) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów eksportowych, o ile nie są zwolnione od podatku na mocy art. 3 p. 15 ustawy, oraz wszelkiego rodzaju obrotów komisantów z transakcyj eksportowych w wypadkach, w których pobór tego podatku okazałby się przeszkodą dla rozwoju eksportu;

2) udzielania eksporterom bonifikacji podatku uiszczanego od obrotów, pochodzących z dostawy części składowych oraz materiałów pomocniczych i innych, użytych do wytworzenia wywiezionych za granicę towarów;

3) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów ze sprzedaży na rachunek osób, nie opłacających podatku przemysłowego (art. 5 p. 5);

4) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku od obrotu, przypadającego w myśl art. 5 p. 5 od prowizyj i innych wynagrodzeń, uzyskanych przez wspólne biura sprzedaży przedsiębiorstw przemysłowych;

5) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku przemysłowego od obrotu transakcyj kupna-sprzedaży, a dokonywanych na towarowych gieł-

dach krajowych, udowodnionych prawidłowościami księgami handlowymi i kartami umów giełdowych, spisaniem przez przysięgłych maklerów giełdowych;

6) zwalniania przedsiębiorstw żeglugi od podatku przemysłowego od obrotu z tytułu przewozu towarów;

7) częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów firm krajowych, osiągniętych z transakcji, zawartych z firmami, posiadającymi swą siedzibę na terenie W. M. Gdańska;

8) zwracania przy eksporcie podatku uiszczanego jednorazowo w formie scalonej (art. 19 ust. 3)".

Art. 26. Art. 95 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Spółdzielnie, działające na podstawie ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), a należące do związków rewizyjnych w rozumieniu art. 68 i 70 tejże ustawy, jeżeli statutowo i faktycznie działają wyłącznie wśród swych członków lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swą i na osoby, nie będące członkami, lecz przypadające na nieczłonków nadpłaty i zwroty przelewają w całości do funduszów, nie podlegających według ustawy o spółdzielniach lub statutu podziałowi między członkami, korzystają z ulg następujących:

1) zwalnia się od podatku przemysłowego spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów, spółdzielnie dla wykonywania robót wyłącznie siłami członków (spółdzielnie pracy), o ile narzędzia i maszyny nie są własnością spółdzielni, względnie jej członków, oraz spółdzielcze instytucje drobnego kredytu;

2) w spółdzielniach kredytowych (art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym; Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) zwalnia się od podatku przemysłowego od obrotu sumę pobranych i należnych procentów od wkładów członków i pożyczek, udzielonych członkom, oraz od sum, lokowanych w związkowych centralach finansowych;

3) w innych spółdzielniach zwalnia się od opodatkowania obrót w rozumieniu art. 5 niniejszej ustawy, dokonany z członkami lub przypadający na członków, o ile członkowie są dostawcami spółdzielni, sprzedających produkty gospodarstwa wiejskiego, względnie przerabiających produkty hodowli i len lub też przerabiających inne płody rolne, o ile sposób przeróbki nie ma charakteru fabrycznego lub o ile spółdzielnie te wykupują świadectwa przemysłowe VI, VII lub VIII kategorii dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Obrót spółdzielni wojskowych, osiągnięty w obrębie koszar, uważa się za obrót, dokonany z członkami.

Do Centralnej Kasy Spółek Rolniczych (dekrety z dnia 8 lutego 1919 r.; Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 212 i 213) mają zastosowanie ulgi, przewidziane w p. 2 niniejszego artykułu.

Warunek należenia do związku rewizyjnego nie dotyczy spółdzielni, zorganizowanych w myśl art. 70 wyżej powołanej ustawy o spółdzielniach, a posiadających przyznane im przez Radę Spółdzielczą prawo rewizji.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zezwalania związkom rewizyjnym, wymienionym w art. 68 i 70 ustawy o spółdzielniach, na składanie deklaracji, zeznań o obrocie w imieniu spółdzielni do tych związków należących oraz na uiszczanie podatku przemysłowego, przypadającego od spółdzielni związkowych".

Art. 27. Art. 112 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Władza podatkowa I instancji po sporządzeniu protokołu, stwierdzającego przekroczenie zagrożone karą pieniężną z art. 98, — zarządza zamknięcie zakładu handlowego, względnie przemysłowego, prowadzonego bez świadectwa, o ile w ciągu dni 30 po sporządzeniu protokołu świadectwo nie zostanie nabyte; zarządzenie to traci moc z chwilą wykupu właściwego świadectwa przemysłowego".

Art. 28. Art. 116 ust. 1 ustawy o państwowym podatku przemysłowym otrzymuje brzmienie następujące:

„Przestępstwa, wymienione w art. 96, 97, 99 do 107, ulegają przedawnieniu ścigania po upływie trzech lat, przestępstwa zaś, przewidziane w art. 98, po upływie lat pięciu, licząc od dnia popełnienia czynu przestępnego. Przedawnienie wyrokowania i wykonania wyroku następuje po upływie terminów trzykrotnie wyższych".

Art. 29. Po art. 123 ustawy o państwowym podatku przemysłowym dodaje się nowy artykuł treści następującej:

„Od fabrykatów i półfabrykatów, wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa, nie opłacające podatku przemysłowego w myśl niniejszej ustawy, a przeznaczonych do dalszej sprzedaży, przeróbki lub użytku własnego na obszarze obowiązywania tejże ustawy, z wyjątkiem artykułów, w kraju niewyrabianych, będzie pobierany jednorazowo podatek wyrównawczy. Do podatku tego nie mogą być pobierane żadne dodatkowe opłaty lub obciążenia na rzecz Państwa i związków publiczno-prawnych.

Do uiszczenia powyższego podatku obowiązany jest odbiorca towaru lub jego nabywca bez względu na to, czy podlega podatkowi przemysłowemu w myśl niniejszej ustawy.

Towary, wyprodukowane przez krajowe gospodarstwa i przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 i 3 niniejszej ustawy, wolne są od podatku, określonego w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Podatek będzie obliczany od zryczałtowanej wartości fabrykatów i półfabrykatów, ustalonej z przeliczeniem na wagę lub od sztuki.

Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych, ustalą:

a) listy fabrykatów i półfabrykatów, które podlegać będą podatkowi wyrównawczemu, przyczem listy te nie mogą być zmieniane częściej aniżeli po 6 miesiącach i winny być ogłaszane co najmniej na trzy miesiące przed wejściem ich w życie;

b) wysokość należności z tytułu podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów, umieszczonych na liście, obliczoną od zryczałtowanej wartości tych towarów z przeliczeniem na jednostkę wagi lub od sztuki i z uwzględnieniem w ustaleniu wysokości podatku ilości faz obrotu, przez jakieby dany towar oraz jego części składowe przeszły, gdyby towar był wyprodukowany przez przedsiębiorstwa, opłacające podatek przemysłowy w myśl niniejszej ustawy;

c) przepisy wymiarowe, poborowe, terminy płatności podatku oraz władze, powołane do wymiaru i poboru podatku;

d) odpowiedzialność za podatek;

e) sposób zwrotu podatku w eksporcie i w reeksportcie.

Pobór podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów wchodzi w życie równocześnie z wprowadzeniem od tychże towarów, wyprodukowanych na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy, scalonego podatku przemysłowego od obrotu, który będzie pobierany jednorazowo za wszystkie późniejsze fazy obrotów.

Towary, od których opłacony zostanie podatek wyrównawczy lub scalony podatek obrotowy, wolne będą od podatku przemysłowego od obrotu".

Art. 30. (1) W kategorii drugiej rozdz. I części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, dodaje się nowy punkt 4 treści następującej:

„sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca cechom, określonym w p. 1”.

(2) W kategorii trzeciej rozdz. I części II lit. A taryfy dodaje się nowy punkt 3 treści następującej:

„sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca warunkom, określonym w p. 1”.

(3) W kategorii czwartej rozdz. I części II lit. A taryfy po słowach: „charakteru pokoju” dodaje się słowa: „oraz sprzedaż mięsa połączona z wyrębem, odpowiadająca powyższym warunkom”.

Art. 31. Kategoria czwarta rozdz. V części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje brzmienie następujące:

„Na sumę do dwudziestu tysięcy (20.000) złotych”.

Art. 32. Kategoria czwarta rozdz. X części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje brzmienie następujące:

„Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad 2 do 6 pokoi; zajazdy i gospody w osadach wiejskich bez wyszynku oraz domy noclegowe”.

Art. 33. Rozdział XII części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje tytuł:

„XII. Księgarnie (art. 5 p. 1)”.

Art. 34. Kategoria ósma rozdz. XIX części II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje brzmienie następujące:

„Zatrudniające robotników tak przy fabrykacji ręcznej, jak i przy stosowaniu silników mechanicznych od 1 do 4, licząc w tem właściciela przedsiębiorstwa i członków jego rodziny, zatrudnionych w przedsiębiorstwie”.

Art. 35. Winni uszczuplenia należności z tytułu podatku, o którym mowa w art. 20 ust. 3 oraz w art. 29 niniejszej ustawy, o ile podatki te będą pobierane na granicy, względnie przez władze celne, ulegają karze pieniężnej w wysokości pięciokrotnie uszczuplonej, względnie narażonej na uszczuplenie należności podatkowej. Pozatem mają w tym wypadku zastosowanie postanowienia ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), przewidziane dla przestępstw, polegających na naruszeniu przepisów w przedmiotach, wymienionych w art. 1 p. 1 i 15 ustawy karnej skarbowej oraz w postanowieniach części drugiej tejże ustawy.

Art. 36. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami prawnymi oraz niniejszą ustawą, jak również ze zmianą numeracji.

Art. 37. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, nie wyłączając województwa śląskiego, z tem, że art. 26 zyskuje moc obowiązującą od dnia 1 stycznia 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

832.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 19 grudnia 1931 r.

o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych.

Art. 1. (1) Osoby, osiągające dochód z zajęć zawodowych, przy których są pobierane opłaty, określane w drodze publiczno-prawnej, będące wynagrodzeniem tych osób za czynności o charakterze